

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ издъва сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ и четвъртъкъ. Годнищата цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидѣта; вънѣ отъ имперіята. 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ го имши и прѣплатени. Писмата за редакціята сѣ подписуватъ до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външнги настояте и отговарятъ за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Цариградъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

ПЛАНЪТИ НА ФРАНЦИЯ.

Въобще, тука както и другадъ, сѣкой начена да сѣзира че нѣкои хора твърдѣ много пребызахъ да дадѣтъ побѣдата на Прусія, и че тѣхнитѣ първа сполуки, тѣхното влизаніе въ Франция направленіето, което слѣдвахъ вѣтрѣ, туй, което слѣдватъ още, и най послѣ повечето отъ сичкитѣ тѣхни военни операціи сѣ рѣшили не чрѣзъ тѣхната дълбока наука, нѣ сѣвсѣмъ напротивъ, отъ тѣзи на неприятелитѣ имъ.

Сичко това проистичаше отъ единъ планъ за съществуваніето на който трѣбаше щото, най напрѣжъ, нити тѣ нити койка да не вѣрва.

И не само този планъ е былъ изряденъ, тѣй както приключеніята ни го показватъ сѣкой денъ повече и повече. като чаками конечната демонстрація; нѣ той е былъ самиятъ, който Франция можеше да избере за да избегне единъ всеобщи огънь.

Великіятъ духъ, мъдростъта на чловѣкътъ, който води Франция отъ осъмнадесетъ години насамъ, като притѣглюва чрѣзъ единъ рядъ присторіи погрѣшки Пруситѣ вѣтрѣ въ Франция за да ги порази съ единъ ударъ, или подъ Шалонъ, или още по добрѣ подъ Парижъ, спорѣдъ идеята, която вуйчо му не може едно врѣме да положи въ дѣйствиѣ, не само икономиса тѣй сичката кръвь, която Французитѣ сяха да изгубятъ въ голѣми битки въ неприятелската страна, нѣ икономиса още сичкото врѣме, което сяха да изгубятъ да обсаждатъ тѣзи сплѣтена жица отъ крѣпости прѣди да можяхъ да влѣзатъ въ сърцето на Прусія; икономиса тѣй сичкитѣ пари, които една война толкозъ дълга сяше безъ друго да вустиса на Франция: той направилъ още повече, той направилъ още по добрѣ, той избавилъ Франция отъ една коализація възможна и даже вѣроятна.

Дѣйствително, доста е вѣроятно че, ако Европа видѣше Франция да излѣзе побѣдоносна вънѣ отъ себѣ си, и да завоевае една по една реинскитѣ си области, за които я обвиняватъ че желае отъ толкозъ дълго врѣме притѣжанието, Европа щеше да повѣрва по лесно тогива сичкитѣ тѣзи слухове за присъединеніе на Белгія и други земи, слухове, които Г. Бизмаркъ сѣ мѣлн най вече днесъ да направилъ вѣроятни; нѣ които безъ друго сяха да земѣтъ една серіозна здравина отъ минутата въ която быхъ могли да сѣ подкрѣпятъ отъ примѣрътъ на завоеваніята вече направени отъ Французитѣ.

Нѣма сѣмѣниѣ че Европа цѣла не бы сѣ тогива отрѣкла отъ една неутралностъ, която бы и сѣ видѣло невъзможно да пазилъ безъ да сѣ изложи въ предетоптелната опасностъ на едно промѣненіе на хартата въ смисълъта на първата имперія. Безъ друго, тя бы сѣ поддигнала въоружена противъ бѣдѣщиятъ си притѣснителъ, завла-

дѣтельтъ, който ще и сѣ показва съ прѣтъ отъ Г. Бизмарка.

Трактатътъ Бенедетти ставаше тогива една истина.

Мъдростъта на Императора отмахна тѣзи опасностъ като даде на Европа врѣме да размисли.

Той оставилъ французскитѣ зяловци да викатъ въ Берлинъ! въ Берлинъ! той насърчилъ чрѣзъ положеніето си прускитѣ зяловци които отъ своя страна викахъ въ Парижъ! въ Парижъ! като сѣ запазваше да положи по кѣсно сичкиятъ свѣтъ въ сѣгласіе, като докажи на единѣти че най правиятъ пѣтъ да сѣ стиде въ Берлинъ сѣ нампра на пѣтътъ на Парижъ.

Днесъ тамъ чака той учениги пруски генерали, за да допълне познаніята имъ отъ географіята сѣ помощъта на уроциги на исторіята, твърдѣ занемарени отъ тѣхъ въ курсътъ на изученіето имъ.

Отъ една страна както и отъ друга официалнитѣ телеграми колкото надутѣ и да бѣдѣтъ отъ страната на Пруситѣ, колкото скромни или по-добрѣ смпрени да бѣдѣтъ отъ страната на Французитѣ, ясно показватъ че планътъ за който говоримъ е съществувалъ още отъ началото на войната, и че благодарниѣ на високомѣрието на Пруситѣ, високомѣриѣ прилѣжно поддрѣжано отъ разумностъта, отъ която императорътъ една минута не сѣ е отдѣлилъ, този планъ сѣ прислѣдва дѣтелно, и врьви споконно безъ да сѣ отбие върху никоя точка отъ линіята, която отъ напрѣжъ е начерталъ съ една твърда ръка, къмъ свѣршенното и изпълненіе.

Сега, Маршалъ Базенъ уморява убѣсилва, поражива неприятелската войска чрѣзъ битки чѣсто подновявани, и въ които загубитѣ на Пруситѣ сѣ, както сѣкога, по голѣми отъ загубитѣ на Французитѣ, и неможѣтъ, освѣнъ това, да сѣ поправѣтъ. Слѣдствіето на тѣзи битки е неизмѣнно истото, Маршалъ Базенъ сѣ повръща въ Мецъ и Пруситѣ сѣ хвалѣтъ че сѣ го накарали да направилъ туй, което иска сѣ.

Дѣйствително туй е положеніето, което най много му износя да пазилъ, като свѣршенно докарва Пруситѣ да вѣрватъ догдѣто отъ една друга страна сѣ труватъ французскитѣ войски, които ще свѣршиятъ да ги поразятъ, че неговото намѣреніе е да сѣ присѣдинилъ въ Шалонъ на голѣмата чѣсть на войската.

Очевидно е че не бы могло да бѣде тѣй, и че напротивъ неговото формално намѣреніе е да пазилъ Мецъ, гдѣто занимава най доброто положеніе, което бы могло да желае, въ една крѣпостъ, въ която припаситѣ свѣршенно сѣ приготвени и която можн неопредѣлено врѣме да държи сѣ закралената сѣ и снабдена съ сичко войска, тѣй щото да сѣ намѣрилъ въ стостояніе, въ рѣшителната минута, да прѣсѣче на неприятелътъ оттеглѣваніето, да

възбрани на бѣгленциги му да сѣ съберѣтъ и като свѣршенно усигори напълно побѣдата на Франция, да пощади на бѣднитѣ остатки на пруската войска жестокиги употрѣбленія, които бимогли да имъ приготватъ селянитѣ отъ Лоренъ и Алзасъ, отдѣлно отъ законътъ на възмъзденіето.

ПРИЧИНАТА НА ВОЙНАТА.

Колко добросѣвѣстни хора между свободолюбциги и демократитѣ, движими отъ една законна и свята ужасъ къмъ васапницитѣ на чловѣческо мѣсо, нѣ измамени отъ едно кѣсогдѣ чловѣколюбіе, дохождатъ на помощъ, безъ да искагъ, чрѣзъ неопрѣдѣленното си положеніе и боязливиѣтъ си языкъ, на най упоритѣтъ и най-страшиятъ неприятелъ на мирътъ и на свѣбодата!

Дѣйствително, коя е тѣзи европейска държавя, дѣто началото на народното владѣтелство е прѣтърпѣло сѣ по голѣма тържественностъ прѣзрѣніята и безочливоститѣ на царственостъта на божественното право? — Не е ли Прусія?

Коя е тѣзи страна отъ нашіятъ материкъ дѣто феодалната аристокрація е пазила сѣ най много пераніе и упоритостъ извѣнмѣрната си притиснителна, хвалбива и прѣпирлива власть, напротивъ на напрѣдѣнитѣ на новиятъ духъ? — Не е ли Прусія?

Кѣе е туй правителство, което, посрѣдъ тихитѣ завоеванія и чудесата на нашята цивилизація, не бѣгнува освѣнъ присѣдиненія и земни увеличенія чрѣзъ насиліето и лукавството, и което предъ сичко не сѣ занимава освѣнъ да прави единъ голѣмъ народъ, който обича сѣ достоѣніе да сѣ занимава да обработва интелгенціята и индустріята, на единъ безмѣренъ полкъ въ служба на една монархія и една аристокрація сѣ едно старо правленіе? — Не е ли пруското правителство?

Кой е този държавенъ мъжъ, който сѣ гордѣе че е измыслилъ или усѣвѣршенствувалъ този завладѣтеленъ милитаризмъ, и сѣ голѣмѣе че прави художеството на орѣжіята общо и задължително за сичкитѣ чѣда на ученигата и трудолюбива Германия, за интересътъ на едно династическо славолюбіе, на единъ егонистически патриотизмъ, и за удоволствіето на единъ шинѣтъ и лицемѣренъ абсолютизмъ, лѣжливо и смѣшно облѣченъ сѣ едно конституціонално манто: кой е този държавенъ мъжъ който увѣрива това голѣмо дѣло на войнскіягъ сѣ генѣй, като е противопологалъ въ сѣки случай едно формално и непобѣдмо отричаніе на общото обезорѣженіе, безъ което мирътъ и свѣбодата оставатъ на прозволеніето на дързоститѣ на сабята, прогласенна владѣтелката на правото и не сѣ вече освѣнъ празни думи; кой е, казвами, този държавенъ мъжъ? — Не е ли Г. Бизмаркъ?

Да, Пруссия е, която прѣдставлява най горделиво въ Европа царствеността отъ мнимо божествено произхождение и феодалната аристокрація; да, пруското правителство е, което се намира въ постоянна противоположностъ срѣщу желаніята и миролюбивити пужди на образованѣ Европа чрезъ постоянното си залѣганіе да направи да прѣдолѣе воиниятъ елементъ въ новѣйшето общество; да, прускіятъ царъ и неговѣтъ главенъ свѣтникъ, за да не кажемъ върховенъ водителъ, Г. Бизмаркъ, сж които не искатъ да слушатъ да имъ са говори за обезоруженіе; които сѣкакъ искатъ да останатъ обсеждени съ желѣзо, въ деветнадесетій вѣкъ, като въ срѣдній вѣкъ, винаги готови да нападатъ и да събличатъ съсѣда си; тѣ са тѣзи два поборници останали отъ старата Европа, които правятъ днѣсь невъзможни рѣшителното умиротвореніе и демократическиятъ съюзъ на нова Европа.

Вижте по добръ какво е било повѣденіето на Пруссия, отъ 1863 безъ да възлизаме по нагорѣ.

Въ тѣзи достопамятна година, императоръ Наполеонъ бѣше прѣдложилъ единъ конгресъ за да тури край на бичѣтъ на приврѣменнитѣ и чести боеве и за да основе единъ истиненъ миръ върху едно общо обезоруженіе.

Завистливити съперничества на великити сили, бѣше казалъ той ще препятствуватъ ли непрѣстанно на напѣдѣнитѣ на цивилизаціята? Ще хранимъ ли сѣкога взаимни подозрѣнія? Най многоценнитѣ срѣдства трѣба ли неопрѣдѣлено да са истопяватъ въ едно суетно периніе съ нашитѣ сили? . . .

Да са съберемъ безъ прѣдубѣдена система, безъ исклучително славолубіе, въодушевени отъ самата мисль да установимъ единъ рѣдъ на работитѣ основанъ отъ сега на татѣкъ върху добръ разумѣніятъ интересъ на владѣтелитѣ и народитѣ. . . . едно отричаніе ще даде да подложимъ за тайни проекти, които са страхуватъ да са взематъ . . .

Два пѣтя са отворени: единътъ води на напѣдѣнїетъ чрезъ помиреніето и мирѣтъ; другиятъ рано или късно води фатално на войната чрезъ упорствуваніето да удържимъ едно прѣминало което са събаря.

Ето свободолобивитѣ и миролюбивѣ декларация изяви на Европа отъ избранїятъ началникъ на французкіятъ народъ на 5 ноемврія 1863, сирѣчь въ една епоха, въ която, спорѣдъ послѣднїятъ дипломатически циркуляръ, който излѣзе отъ берлинскїятъ кабинетъ, и за който прусофилитѣ правятъ на този часъ голѣмъ мѣтежъ, императоръ Наполеонъ бы са втурналъ отъ много години въ лошеви интриги, които быха са прѣслѣдвали до това послѣднѣо врѣме, съ искуснїятъ пруски гюсъ-бояджія, за да си присвоятъ съ измама и сподѣлятъ народитѣ споредъ както имъ е сгодно.

Истинна невѣроятностъ е щото героиятъ на прускіятъ макиавелизмъ да бѣше дързостѣта на измислеваніето и лѣжѣта дору да измислева, за да ги обнародва, дипломатически кощунства опровергани по напѣжъ, не само чрезъ невѣроятностѣта имъ, нѣ съ достовѣрни дѣла, съ сїятелни свидѣтелства за сѣкога неизгладимѣ исторїята

Нѣ що отговори тогива Пруссия, управлявана отъ Г. Бизмарка, на миролюбивїятъ позивъ на Франция?

Въ 1863 тя можѣ да избѣгне примиренїето, което води къмъ напѣдѣнїетъ, и зепѣтъ, който водеше фатално къмъ войната.

Въ 1864, додѣто Франция показваше искренностъ та на прѣданиостѣта си къмъ мирѣтъ чрезъ печалното си отстъпваніе върху гробѣтъ на Польша, тя, Пруссия подигна Германія и Австрія противъ Данія за да я смажи и да я сълече отъ една отъ областитѣ ѣ, и да ѣ наложи единъ трактатъ на който тя никога не е изпълнила условїята, които тѣжатъ отъ горѣ ѣ.

Въ 1866, тя подигна Севѣрна Германія и Италія противъ Австрія, която побѣди и изгони изъ Германія: послѣ тя си присвои Хановѣръ и една частъ отъ хешкото княжество, подчини Саксонія, присѣдини на себѣ си сичката Севѣрна Германія чрезъ установленїето на единъ съюзъ на който тя остана самостоятелна господарка, распростре военната си власть надъ Баварія, баденското княжество и Вюртембергъ, и зачна проектѣтъ да подчини на истото робство Швейцарія и Холландія.

Въ 1869 и 1870, тя са опита да допълни блокадата на долката на европейската революція, чрезъ установленїето на единъ князь Охенцолернъ на южната граница на Франция; и съврѣменно като прѣслѣдваше тѣзи интрига толкозь опасна за спокойствїето на Европа, тя отхвърли два пѣти напѣдѣ. чрезъ Г. Бизмарка прѣслѣдванїето на едно общо обезоруженіе, което пропагандираше още отъ Франция, и на което прочутїятъ английски министъръ, Лордъ Кларендонъ бѣше съзволнѣ да стане тълкователѣтъ.

Прїатели на свободата и на мирѣтъ, когато французкіятъ народъ, този великъ апостолъ на цивилизаціята, са дига като единъ самъ човѣкъ за да строши тѣзи сила, която прѣдставлява, въ най високъ степенъ, въ Европа божественното право на царѣти и на господаритѣ и адскїятъ генїй на войната, партизанитѣ на аристократическиятъ и абсолютнїстїятъ милитаризмъ трѣба да са страхуватъ; а вїи трѣба само да ржкоплѣшитѣ и да издигатѣ гласѣтъ на надѣждата!

ЗА ВЪСПИТАНІЕТО НА МОМИЧЕТАТА

V.

За косвеннїти изученія.

Грижата, която ще имате да подслаждате съ удоволствїе серїознїти заниманія, ще служи много да умѣрева распаленїето на младитѣ за опаснїти развеселенія. Неудобството и утѣгченїето даватъ на човѣка толкозь негьрнїе да са развеселява. Ако едно момиче са утѣгчаваше по малко като стои при майка си, то не би желаяло толкозь да избѣгне отъ нея за да отидѣ да търси другарки по малко добри.

Въ избиранїето на развеселенїята трѣба да са избѣгнуватъ сичкитѣ подозрителни дружества. Никакъ момчета съ момичетата, нитѣ момичета на които духѣтъ е развратенъ и нездравъ. Игритѣ, които расточаватъ и пристрастватъ, или научаватъ тѣлото на едно движенїе нескромно за едно момиче, честитѣ излизанія отъ къщата и разговоритѣ, които можатъ да дадѣтъ желанїе за чести излизанія, трѣба да са избѣгнуватъ. Когато едно дѣте не е още развалено отъ никое голѣмо развеселенїе, и не си е на правило никоя распаленна страсть, лесно намира радостѣта; здра-

вїето и невинностѣта сж нѣйннїти истинни извори: нѣ хората, които сж имали злочестнїята да навикнатъ на силнїти удоволствїя, загубватъ вкусѣтъ на умереннїти удоволствїя и са утѣгчаватъ винаги въ едно безпокойно търсенїе на радостѣта.

Тѣ си развалятъ вкусѣтъ за развеселенїята както и за ястїята; тѣ навикнватъ толкозь на нѣщата, които иматъ голѣмъ вкусъ щото обикновеннїти и просто подправеннїти ястїя биватъ за тѣхъ блужави и безвкусни. Прочее нѣка са страхуваме отъ тѣзи голѣми потърсванія на душата, които прѣгответватъ отѣгченїето и отвращенїето; при сичко, тѣ сж по за страхуванїе за тѣзи дѣца, които противостоятъ по малко на това, което усѣщатъ и които искатъ да бѣдѣтъ винаги раздвиженнї; нѣка ги държимъ въ вкусѣтъ на проститѣ нѣща; нѣка не трѣбатъ голѣми гозби за да ги хранимѣ нитѣ голѣми развеселенія за да ги веселимѣ. Въздържанїето дава сѣбога доста охота безъ да има нужда да я възбуждаме съ подправки, които водятъ на невъздържанїето. Умѣренностѣта, говореше единъ старъ, кай добрїятъ пѣтникъ на сладострастїето; съ това въздържанїе, което прави здравїето на тѣлото и на душѣта, човѣкъ са намира сѣкога въ една тиха и умѣрена радостъ; човѣкъ нѣма нужда нитѣ отъ макннї, нитѣ отъ зрѣлища, нитѣ отъ разноски за да са весели: една играчка, която си измислева, единъ прочитъ, единъ трудъ, който прѣдпрїема, една разходка, единъ невиненъ разговоръ, който успокоява слѣдъ трудѣтъ, производатъ въ душѣта една радостъ по чиста отъ самата най хубава музика.

Истинна е че проститѣ удоволствїя сж по малко живостни и по малко чувствителни; другитѣ завлачатъ душѣта като възбуждатъ страститѣ. Нѣ проститѣ удоволствїя принасятъ по добра полза; тѣ даватъ една радостъ равна и трайна безъ никакво зло слѣдствїе; тѣ винаги ползватъ; додѣто другитѣ удоволствїя сж като смѣсеннїти вина, които най напѣдѣ са услаждатъ повече отъ колкото естественнїти, нѣ които развалятъ и врѣдятъ здравїето. Характерѣтъ на душѣта са разваля както и вкусѣтъ чрезъ търсенїето на тѣзи живостни и остри удоволствїя. Сичко, което можите да направите за дѣцата, които управлявате, то е да ги обучавате на този простъ животъ, да му укрѣпавате въ тѣхъ колкото е възможно по вече врѣме навикѣтъ, да имъ прѣдизвѣстватѣ страхѣтъ отъ неудобствата, които сж привързани на насладенїята, да не ги оставяте никакъ на сами тѣхъ имъ, както правятъ обикновенно въ възрастѣта въ която страститѣ на еиватъ да дѣйствуватъ и въ която слѣдователно тѣ иматъ повече нужда да са въздържатъ.

Трѣба да исповѣдаме че отъ сичкитѣ мѣхнотїи на възпитанїето, никоя не може да са сравни съ мѣхнотїята да са възпитаватъ овѣзи дѣца, които нѣматъ чувствителностъ. Живнїти и чувствителнїти натуралнї са кѣждри за страшнї развратства: страститѣ и високомѣрїето ги увлачатъ; нѣ още тѣ иматъ голѣми срѣдства и са поврѣщатъ често отъ далечъ; изученїето е въ тѣхъ едно скрито сѣмя, което изникнува и дава плодѣ по нѣкога, когато опитѣтъ доде на помощъ на разумѣтъ и страститѣ са разстудятъ: поне човѣкъ знае отъ дѣ може да ги направи внимателни и да възбуди любопытството

имъ; човекътъ намира въ тѣхъ съ какво да ги интересува за това, което ги учи и да ги докачи въ честолюбие, догдѣто пѣма у що да са залови въ студентни натурали. Сичкити мисли на послѣдните сж развеселенія, тѣ не сж никогажъ тамъ дѣто трѣба да бѣдѣтъ; поправленіята даже не произвождятъ въ тѣхъ никакво дѣйствиѣ; тѣ слушатъ сичко и не усѣщатъ нищо. Тѣзи студентностъ прави дѣтето небръжливо и гнуснаво въ сичко, което върши. Тогизъ най добротото въспитаніе бѣдствува да не сполучи, ако човекътъ неоспѣши да посрѣщне злото отъ първото дѣтство. Много хора, които не испитватъ добръ работни, заключаватъ отъ тѣзи лоша сполука, че природата прави сичко за да произвожда високити человекѣ и че въспитаніето неможи нищо да помогне въ това; додѣто трѣбасамода заключимъ че има натурали подобни на неплоднити земни, на които обработваніето помага малко. Още по лошо е когато тѣзи въспитанія сж побъркани, занемарени или не добръ нарѣдени въ началото имъ.

ГДѢ СЖ ПРИЯТЕЛЪТЫ НА ФРАНЦІЯ.

Едно нѣщо трѣба да даде на Французити да ся поумислятъ. то е положеніето на населеніята на тѣзи страна прѣдъ тѣхниты злополучія; защото злополучіята иматъ това добро, за народиты както и за човѣциты, да улесняватъ распознаваніето на пріятели и неприятелиты.

Гдѣ сж пріятели на Франция?

Фило-турци, филеллини, покровители на католицизмътъ въ истокъ, проповѣдници на човѣческата цивилизация, отворете очи ти си! Елате да пречетете пріятели си! Тѣ сж твърдѣ рѣчки.

Освѣнъ турциты които помнятъ источната война освѣнъ Армѣниты (е католициты защото тѣ не ви прощаватъ за дѣто сте оставили папата и тѣ забравятъ при сичко че тѣ на Франция сж длъжни за заврѣщаніето си отъ заточеніето въ вѣрмето на царуваніето на Султанъ Махмуда), масата са е обрпала къмъ новоизгрѣвающето слѣнце, отъ страната на което подлагатъ въстѣржествованіето и слата. Дѣйствително отъ тѣзи народи, никой не мрази Франция, нѣ като атишейскія селянши, сж уморени вече да слушатъ да са говори Арстидъ праведніятъ.

Франція направи голѣмъ мятежъ въ свѣтътъ и за туй и сж неприятелни, спикити онѣзи, които неможатъ да са издигнатъ освѣнъ чрезъ ушжението на туй, което е силно.

Споредъ нашиятъ разумъ нищо неможеше да бѣде по честито за Франция освѣнъ уроцити отъ сѣкакъвъ видъ, които сѣбра. Ако тя знае да са ползува отъ тѣхъ, ще произлѣзе отъ тѣхъ едно удвоеніе на слата и на славата и. Нейното правленіе, нейната администрація, нейната система за въспитаніето, нейното военно устройство, външната и политика, народніятъ и характеръ ще претърпятъ едно пѣдно промѣненіе. Голѣми измѣненія сж са извършили, които страшно сплитатъ положеніето на пруската войска. Като сѣдимъ нѣщата безъ помысль, съ безпристрастіе и хладнокрѣвіе, нѣй не са двоумимъ да искажимъ изново убѣженіето си, което вече сме изразили: че сѣ исклученіе една нова Садова пруската войска е изгубена.

Тогави мислила ще са раскаятъ за дѣто продали кожата на мечката прѣди да я убиятъ.

(1. Т.)

БИТКАТА НА РЕЙХСОФЕНЪ.

дословни подробности.

Сутринта на денътъ, който видѣ страшнѣтъ бой, който створи Алазъ на Пруссія, французкѣтъ маршалъ занимаваше лично, съ една частъ отъ вѣскити си, е на прѣма линия вѣтъ отъ Рейхсофенъ, който падше на срѣща на неприятелити. Остатѣтъ на неговити отдѣленія бѣше раздѣленъ на два корпуза съ равна сила, установени на ягълъ: единѣтъ отъ лѣва страна който занимаваше Вортъ, другиятъ на дѣсно, селото Ебербахъ. Бойната линия прѣдставяваше тѣ единъ тригъленикъ, на който върхѣтъ бѣше обрпана вѣтъ границата. Къмъ деветъ часѣтъ, единъ прѣвъ корпусъ отъ пруската войска състоящъ отъ 60.000 души са и прѣдставява като заинашва положеніето на маршала, и като са мѣчеше да мине между Рейхсофенъ и Вортъ. Той прѣстигаше отъ вѣтъ на Нидербрюмъ. Отъ прѣвити сбиванія на стрѣлницити, французкѣтъ маршалъ призовава корпусѣтъ, който стоеше въ Ебербахъ и го парбада на бойно положение на срѣща на неприятелити, когото сѣбра и следъ малко насилва въ едно движеніе на отдалеченіе. Тогизъ единъ новъ корпусъ пруска войска излиза отъ лѣвѣтъ на Вортъ, дѣто бѣше сѣрилъ вѣрвѣжѣтъ си и хвърля голѣмити си конони върху французкити полкови, които стоахъ вѣтъ отъ селото Вортъ. Тридесѣтъ и тѣ хиляди Французи бѣхъ на срѣща на сто и двасѣтъ хиляди Прусси снабдени съ една огромна артилерія. Нѣ тѣзи двѣ вѣски, които съединявахъ топовѣти си, митральозити си са сѣпратъ противъ човѣци, които извѣстѣността на една смъртъ почти неизбѣжна нѣтъ оумѣдва. Е нѣтъ дѣжѣтъ отъ жельзо и олово, гравитити, пукнователити и галети, куршумити сѣпатъ върху французити пешеходити, на които рѣдовѣти са развалятъ, нѣ които не са стѣжисватъ. Маршалѣтъ Макъ-Махонъ ходи на сѣкатѣ, умножава са, увеличава прѣвъ прѣжжѣтъ си на най значащити точки и тошността на заповѣдити си и голѣмото стрѣленіе на храбрити си войницѣ, и той можи да върва една минута че ще излѣзе побѣдителъ отъ тѣзи страшна борба.

Много часове бѣха са изминали безъ положеніята, които занимаваше французката во сѣка да бѣхъ са покѣтани, когато следъ пладия къмъ петъ часѣтъ единъ трети корпусъ пруска войска, състоящъ този вѣтъ отъ седемесѣтъ и чѣтъри хиляди души и водени отъ князь Фредерика Кгола, прѣстига и като минува отъ заѣтъ Ебербахъ, който са остави отъ французкити войски, помѣжиса и насилъ съешащити французски отдѣленія и да имъ прѣвѣче линията на отгѣлеваніето къмъ Хагено и Севериъ.

Първото французко тѣло бѣше хванато между тѣи огнѣве. Трѣбаше единъ героичес и пѣдвигъ за да са избави туй, което оставаше отъ полковѣти, които са бѣхъ отъ сугрѣнѣтъ. Маршалѣтъ Макъ Махонъ са рѣшива да отстѣпѣ бойното поле покрито отъ убиги, и въ което чѣлото въстѣржествува; нѣ за да може да повѣрне остаткити на своити отдѣленія по малочислени тогива съ бангади, той хвърля прѣтивъ неприятелската гвардія единъ полкъ брононосци, който трѣба да и аркъсѣи поразителнѣтъ маршѣ. Тѣзи жельши хора знаатъ че тичатъ въ смъртъта. Не бѣше видѣтъ човѣкъ никакъ конницити отъ тѣхнѣтъ родъ и никое бѣтъ поле отъ вѣмето на Ватерлоо; нѣ тѣ си наломиватъ туй, което сж правилни бѣжити имъ и въ прѣрѣгѣтъ ударъ тѣ подѣв вѣтъ легендерити си гърѣжи на дълбокѣтъ вѣжъ на Оленъ. При сичкити баттеріи, при сичкити митральозѣи, при сичкото разбѣркваше на човѣцити и на конѣти, които паатъ, брононосцити достигатъ на чѣлото на прускити полкове, разбѣрватъ ги, разбиватъ ги, бѣжкатъ ги неприѣтани, и прѣдната пруска гвардія, размърдана въ гѣтната си са стѣжисва. Нѣ други полкове по-многочислени принасятъ помощта на тѣжеи та си на Прусскити, които невърватъ вече и туй, което оставаше отъ французкити брононосци са изгуби въ една вихрушка отъ пруски войски. Коици са завѣрѣтѣхъ отъ тѣзи героичес и солдѣти? Или бы дързѣтъ човѣкъ да пошти!

Първото французко тѣло имаше пѣтъ си отво-

ренъ презъ единъ часъ, трѣбаше му единъ часъ още за да свѣрши отгѣлеваніето си. Маршалѣтъ Макъ Махонъ имаше поѣтъ рѣжа единъ полкъ ловци. Касѣе са за избавленіето на единъ войска; той направи единъ знакъ. Полкѣтъ трѣгнува и юначествата, които бѣхъ направили брононосцити, ловцити ги начѣватъ. Отъ своя страна тѣ отварятъ единъ страшенъ пѣтъ, и когато пруската во сѣка поѣтъ нападателнѣтъ си маршѣ, французката войска бѣше господарка на пѣтътъ на крайѣтъ на който стоеше войската. Тя са избави!

Дѣвѣти бѣхъ избити!

Трѣбаше адютантити и орденерскити офицери да хванатъ маршалѣтъ Макъ-Махонъ за да го исѣрпнатъ отъ боѣното поле. Полусмазаната му войска като са закрилъ отъ прѣслѣваніето, той искаше и той сѣщо да остане убитъ на бойното поле.

Една страшна подробностъ: Въ най тогѣмата сила на сраженіето маршалѣтъ Макъ-Махонъ испраща една депеша на генералѣтъ Файли за да му заповѣда да испрати двѣ отгѣленія въ Ламбахъ за да уварятъ пруската войска отъ грѣбѣтъ. Туй бѣше тогива една побѣда.

Телеграфѣтъ пише «Алсбахъ», който е въ едно направленіе съвѣтъмъ противоположно, и отдѣленіята на генералѣтъ Файли не намѣрихъ никого на мѣстото, гдѣто тичаха пѣлни отъ распаленостъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

Отъ театърѣтъ на войната.

БЕРЛИНЪ 22. — Официално. Въ битката отъ 18-и при Граве отъ гвардіити и пѣшити 2-и и 7-и 9-и и 12-и корпусѣи отъ войската, поддържѣхъ боѣтъ, 3-и и 10-и корпусѣи отъ войската съставявахъ резервата отъ който само пѣколко отдѣленія особно артилеріята зѣхъ учѣстѣ въ боѣтъ: сичката французка войска освѣнъ корпусѣтъ на Макъ-Махонъ и двѣ отдѣленія отъ Дѣо Файли поддържѣше боѣтъ, и занимаваше едно укврѣнено положение; помѣжисало сичкити рѣдѣши са превзѣхъ съ пѣстѣнѣтъ отъ пѣшити войски; не е възможно, даже приближително, да са оцѣнятъ пѣшити загуби; битката трая отъ пладия до деветъ часѣтъ вечерѣта; нѣй хванахми много хиляди рѣби.

ПАРИЖЪ 22. — Една депеша отъ Мизіери отъ 22, казва че загубити на Прусскити въ послѣднити сраженія сж страшни; повече отъ 40.000 Прусскити останали на боѣното поле; слухѣтъ че Прусскити заинали Вердунъ е опроверганъ. Въ сенатѣтъ, министѣрътъ на мореплаватѣството каза: че следъ едно лишѣние отъ новини отъ 48 яса, министѣрътъ на войната прѣвѣтъ една депеша отъ Маршалѣтъ Базена, който му потвърѣва прѣдварителното си съобщеніе върху сраженіето отъ 18-и. Слѣтъ една борба отъ 9 часа, Маршалѣтъ Базенъ сполучилъ да отбѣжѣне неприятелѣтъ и да зазѣси сичкити си полѣженія; не му е възможно да каже повече; нѣ той може да потвърди че Маршалѣтъ-Базенъ е пѣленъ отъ повѣреніе, повѣреніе което министѣрътъ на войната сполѣлъ съврѣшено, и че, при това, заинатъ на Парижъ продължава да са организира дѣтелно.

ПАРИЖЪ 22. — Днѣсъ, въ законодателното тѣло, ком сѣята, който са опредѣли за да испита прѣдложеніето на конта Кератри, което са отхвърли отъ правитѣлството и съ който той искаше цѣто деветъ депутати избрани отъ камарата да са прѣсѣдѣнѣтъ на комитѣтъ за защитата на Парижъ, не прѣвъ това прѣдложеніе, нѣ прѣдстави едно ново прѣдложеніе, което ще разяси утрѣ съвласно съ министѣрътъ на войната. Една депеша отъ Александриѣ казва че французкити кораби уловени шукѣта фрегата Ерта.

ФЛОРЕНЦІЯ 21. — Князѣтъ Наполеонъ има аудѣнція при цѣрѣтъ; камарата уобри проектѣтъ за вѣщнѣтъ кредитъ съ 216 гласа противъ 77.

ПАРИЖЪ 23. — Сичко е приготвено за епергическата защита на Парижъ, ако ти станеше необходима. Официалнѣтъ вѣстникъ обнародва единъ декретъ, който обявлява департаментити на Нѣврѣ и Шѣрѣ въ обсадно положеніе. Въ законоателното тѣло, министѣрътъ на вътрѣшнити дѣла казва че отъ вчера правитѣлството не е прѣвѣло никаква повинна отъ театърѣтъ на войната; Г. Тѣрѣ казва че комисіята отхвърля прѣдложеніето на конта Кератри и че сѣщо отхвърля новото прѣдложеніе да са избѣратъ трима членове за да са прѣсѣдѣнѣтъ на комитѣтъ за

защитата; нъ че едно друго предложение достойно за испитване се предложило на последната минута и че ще се испита утрѣ.

ПАРИЖЪ 24. — Официалниятъ вѣстникъ казва че количеството на подписваніето на новиятъ заемъ, въ Парижъ и департаментити, было вчера 620 милиона и че подписваніето ще се продължи още днѣсь.

ПАРИЖЪ 24. — Договаряніето на Фалзбургъ са опроверга. Официалниятъ булетинъ отъ тѣзи вечеръ казва, че въ сегашнитѣ обстоятелстванити дума може да се спомене за миролюбиви договарянія. Тугашнитѣ вѣстници опровергаватъ категорически пруската днеша, която казва че француски солдати пушвали върху единъ парламентеръ.

АРЛОНЪ 23. — Непрестанни нарушенія на границата са забѣлжаватъ: ту прускитѣ солдати нападатъ белгійскитѣ карабицери и влизатъ въ Белгія и Люксембургъ и ту припаси назначени за Пруситѣ преминуватъ и раненитѣ имъ са принасятъ. Тѣзи дѣла убеспокояватъ нашата страна и задаватъ страхъ да не бы белгійското правителство да са намтри компрометиранію въ положеніето, при сичката му неутралностъ.

ПАРИЖЪ 24. — Въ законодателното тѣло, приетіиността са обяви върху проектътъ, който са представя отъ правителството, да са повзкатъ подъ знамити сичкитѣ стари войници уже нени или не, възрастни отъ 25 до 35 години, сичкитѣ стари офицери до 60 години и сичкитѣ здрави генерали до 70 години.

БЕРЛИНЪ 25. — Официално. Баръ-льо-Дукъ 24 вечерта: Шалонъ са испразни отъ неприятельтъ; първитѣ части на нашитѣ колони сж отвѣдъ Шалонъ; войската продължава да отива на прѣжь. Б. Р. тѣзи пруска днеша са опроверга отъ други днешѣ постигналі отъ Парижъ. Сичко, което е истино за Шалонъ, то е че 150 души пруски кавалери отишли до този градъ и са повърнали незабавно. Както е очевидно, тукъ са касае за едно просто наблюдение.

ПАРИЖЪ 25. — Въ законодателното тѣло, слѣдъ едно живо разискуване, предложението на конта Кератри, да са пресѣднѣятъ деветъмина депутати на комитетътъ за защитата на Парижъ са отхвърли съ 206 гласа противъ 40. Г. Шевро, министръ на вътрѣшнитѣ дѣла като отговаряше на Г. Гамбета, каза че никакво гово сбиваніе не са е извѣстило, нъ че пруски разгледачи сж са видѣли въ департаментити на Объ и Марисъ.

Официалниятъ вѣстникъ казва че отъ сичкитѣ новини, които са постигналі на министерството на вътрѣшнитѣ работи, произлиза че Пруситѣ блжсали наблюденията си въ департаментити на Марисъ и дору до Шалонъ. Префектътъ на Горній — Марисъ извѣства че северната частъ на неговото окръжие, стъ страната на Васи е занимата отъ Пруситѣ и че заповѣди са дали за да са спрѣ връжежътъ на неприятельтъ, чрезъ сичкитѣ възможни срѣства; че патриотизмътъ на населеніята са придружава на заповѣданитѣ мѣрки, които ще са изпълнятъ подъ управленіето на офицери отъ геніятъ и на инженери. Истиятъ вѣстникъ казва че заемътъ отъ 730 милиона франга са покрывъли и че подписваніето са склучило.

ПАРИЖЪ 25. — Официалниятъ вѣстникъ казва че голѣми отдѣленія пруска конническа войска занимаватъ Дулеванъ, въ Горній Марисъ и околноститѣ ѣ; че 150 души пруски конници дошли вчера въ Шалонъ, нъ тръгналі набързо като са повърнали; че пруски брононосци са настанявали въ Сентъ-Реми (Марисъ) и че два полка отъ движимата гвардія, които сж въ гарнизонъ въ Туль, нанесли, въ едно нападаніе, голѣми загуби на неприятельтъ.

ПАРИЖЪ 25. — Едно рѣшеніе, съ дата отъ днѣсь, подписанно отъ генералътъ Трошю, заповѣда да са изгони на влизъ отъ Парижъ сѣкое лице, което е лишено отъ срѣдства за съществуване и на което присѣтствіето бы съставило една опасностъ за общиятъ рѣдъ и за безопасността на лицата и на притѣжаніята, или което би са предадо на интриги отъ естество да услабятъ или да пренятствуватъ на мѣрцитѣ за защитата и за общата безопасностъ. Увѣрватъ че комисіята, която е патогаренна да испита военнитѣ проекти, ще предложи да са повзкатъ подъ оржжіята хората отъ 20 до 26 години. Префектътъ на Парижъ са свали стъ постѣтъ си.

ВИЕНА 25. — Официалниятъ вѣстникъ опроверга

вергева мисіята на конта Шотека въ главниятъ пруски квартиеръ; тя опровергава сжщо вѣрженіята на Австрія.

ПАРИЖЪ 26. — Министерството съобщава подъ предпазаніе, слѣдующитѣ свѣдѣнія: Неприятельска потира са видѣла въ Бриенъ; узанити, които са видѣли въ окръжіето на Лаугресъ, са повърнали къмъ пруската ардія, която върви къмъ Шалонъ. Увѣрватъ че царскія пруски князь билъ въ Сентъ Дизиеръ на 23-ій. Половината отъ войскитѣ, които обсаждатъ Туль, са отправякъмъ Нанци. Туль са защищава героически. Само петнадесетъ души отъ обсаденитѣ сж положили до сега въ състояніе да не можатъ да са биятъ, долѣто обсадителитѣ претърпѣли серіозни загуби. Неприятельтъ са отправя къмъ Варенни; населеніята отъ околноститѣ на Стенай са защитаватъ силно противъ Пруситѣ и имъ причипаватъ голѣми загуби.

ПАРИЖЪ 26. — Свѣдѣнія съобщени. Фалзбургъ продължава да са брани героически; двѣ покушения на неприятельтъ да привземе крѣпостта съ настѣпъ са отблжсали: Пруситѣ изгубихъ въ първото, 500 души, и въ второто, 1000 души. Командантинътъ изяви че не ще прѣеме вече никой парламентеръ и че по добръ бы подхвърлил на възбегъ крѣпостта нежели да я прѣдаде. Неприятельска потира са видѣла 12 километра далечъ отъ Реймесъ. Пруската войска са види да са отправя къмъ Варенни и Стенай, нѣколко хиляди Пруситѣ стоятъ около Вердунъ. Въ Сенатътъ, Г. Бюссонъ, прѣдседателъ на държавниятъ съвѣтъ, каза че никой пряма днеша отъ маршала Базена не са е прѣла; нъ че свѣдѣніята които сж пристигнали на министерството подтвърдяватъ че положеніето на нашитѣ войски е изрядно. Въ законодателното тѣло, Г. Шевро, министръ на вътрѣшнитѣ дѣла, каза че войската на царскія пруски князь са била видѣла да спрѣ връжежътъ си; нъ вчера и днѣсь тя подзела връжежътъ си къмъ Парижъ. Длъжността на правителството е да прѣдизвѣсти камарата и страната. Комитетътъ за защитата зима мѣрки да може да стои срѣщу случайноститѣ на една обсада. Правителството на Парижъ и кабинетътъ ще направятъ длъжността си и тѣ смѣтатъ сжщо върху патриотизмътъ на столицата.

БРУКСЕЛЪ 25. — Въ камарата, Баронъ Ачтанъ, като отговаря на едно запитване опровергава слухътъ за едно нарушение на белгійската земя и изявлява че белгійското правителство са отказало да уълпомощи принасяніето на раненитѣ презъ белгійската земя.

ПАРИЖЪ 27. — Официалниятъ вѣстникъ обпарола единъ деретъ датуванъ отъ 26, който избира Г. Тьера членъ на комитетътъ за защитата на крѣпоститѣ на Парижъ. Истиятъ вѣстникъ потвърдява че Белгія и Люксембургъ зели назадъ съизволеніята си за принасяніето на прускитѣ ранени презъ земята имъ; берлинскія кабинетъ като не постоянноуважъ повече приключеніето са рѣшително свршило. Сяредъ прѣтити свѣдѣнія въ министерството на вътрѣшнитѣ дѣла, войски които прѣмнвали презъ Нанци и вървятъ къмъ Шалонъ и Жуанвилъ презъ Вокульоръ са види да са съставени отъ човѣци отъ последното повикване на Ландверха, силитѣ, които обсаждатъ Туль са види да са отричатъ отъ обсадата и да върватъ къмъ Марисъ; пруски разгледачи, които пресичали пѣтътъ между Монглеи и Мезиеръ сж отблжсали отъ волнитѣ пушкали и пѣтътъ са парѣлил пакъ слѣдъ малко; прускитѣ войски които сж настанени въ Стенай, са повръщатъ къмъ Діенъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ

— Военнитѣ приуготовленія на Австрія наченватъ да не блжтъ една праздна дума; тѣ са прѣвождатъ на неопровергательни дѣла. Стариятъ проектъ да са укрѣпи стратегическата линія на Енсъ, щялъ скоро да са усжществи. Тѣхническитѣ изученія върху мѣстоположеніето, които си начелаха изново отъ нѣколко дни, щялъ да са свршатъ слѣдъ малко, и тозь чясъ 30.000 души работници ще са занимаватъ денъ и ноцъ да насиватъ мѣстото. Въ Осѣенциъ, не далечъ отъ съединителната точка на границитѣ австрійска, пруска и руска, многочисленни офицери

отъ инженерското тѣло, правяли топографически изученія, и съставили тамъ единъ новъ артилерійски полкъ. Натѣкмяваніето на конническитѣ артилерійски полкове и на тренѣтъ са прислѣдвало съ една голѣма дѣятелностъ. Военнитѣ управления прѣшли заповѣдъ да вѣржжатъ въ най кжсо врѣме резервата. Единъ австрійски вѣстникъ увѣрва че три ордіи щѣли скоро да са събератъ въ Горня Австрія и въ Бохемія, както въ Моравія и австрійска Циліція. Увѣрватъ че съ голѣма рѣвностъ работяли въ министерството за защитата на страната въ Пеща, за обржжваніето на артилеріята и на кавалеріята на Хонведити.

— Едно писмо отъ Виена обнародвано отъ Газетъ дьо Франсъ увѣрва че императорътъ Францъ Иосифъ билъ рѣшенъ да са възползува отъ отдалеченіето на сичкитѣ пруски сили върху Рейнъ за да хвърли една ардія отъ сто до сто и петдесетъ хиляди души въ пруска Циліція. Тя прилага че Абентъ Постѣтъ щялъ да извѣсти официално полаганіето на военна нога на австрійската войска.

— Виенскія вѣстникъ Веръ Зейтунгъ (органъ на министерството на войната) казва: «щомъ топѣтъ ѣйна на брѣговети на Рейнъ, думата неутралностъ, която бѣше въ устата на сѣкиго, не са чу вече. Въ Австрія знаятъ твърдъ добръ че мирнитѣ дни са четятъ за нея, и сѣкой знае отъ коя страна тя ще са положи. Договаряніята между Виена и Флоренція окончяхъ на единъ изряденъ резултатъ. Едно общо дѣйствіе са рѣши; трактатитѣ сж готови за подтвърденіето. Тѣ ще дѣйствуватъ съгласно; и срѣдствата на двата двора ще са съединятъ. Въ Флоренція както и Виена владѣе най голѣмата дѣятелностъ. Тука при сичко, не само карити на войската са допълневатъ, нъ трудовети за укрѣпленіята са извършватъ съ голѣма бързина на границитѣ. Прусія не е толкозь слѣпа за да не види че сичкитѣ тѣзи военни приуготовленія са отправени противъ нея.

— Италианското правителство поискало щото двамини италиански съдици да присѣтствуватъ съ английскитѣ съдици наедно на испитѣтъ на разбойничини.

— Извѣстватъ стъ Букурещъ че смжшенія станали на 20 августа (п. к.) въ Плоещъ. Тѣзи смжшенія са причинили отъ покушения да са прогласи едно привременно правителство съставено отъ генералъ Никола Голеско като регентъ съ Ивана Гика и Ивана Братіано. Никола Голеско и едно голѣмо число лица са запрѣли. Мѣрцитѣ които зело правителството, като были бързи и искусни, спогойствіето не сж смжтило серіозно.

— Прочитамъ въ Молда: Високата Порта са смая отъ извѣленіето, което ѣ направил Г. Стурдза, румѣнскія агентинъ. Князьтъ Каролъ извѣства на господарьтъ си че предвижда, по слѣдствіе на сегашнитѣ сълитанія едно опитване на руското правителство да занимае съединенитѣ княжества. Като не са устѣша въ сила да противостои на едно руско нападаніе, князьтъ Каролъ обявилъ че иска да са съобрази съ задлженіята на парижиятъ трактатъ, и призовава помощта на господарьтъ си. Той полага подъ расположеніето на Турція 30 до 40,000 души и иска щото една войска отъ 40 до 50,000 Турци да премине Дунавътъ, за да защищава съединенитѣ княжества, които правятъ чясть отъ турската държава.

— Прочитамъ въ истиятъ вѣстникъ: Спорелъ писма отъ Одесса сичкитѣ лѣкари са помозили да са положатъ подъ расположеніето на руското правителство. Очяква са отъ денъ въ денъ едно движение на руската войска отъ страната на Молда-Влахія.

(Цариградъ, 18 Августъ 1870.)

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

отъ театрътъ на войната.

ПАРИЖЪ 26 августа.— Единъ декретъ съ дата отъ днѣсь избира сенаторити Бехика и Беллинета и депутатити Дарю Дюпой и Таллуета членове на комитетътъ за защитата на Парижъ.

ПАРИЖЪ 27.— Свѣдѣнія съобщени отъ министрътъ на вътрѣшнитѣ работи подъ предпазваніе. Непрiятелски конници са видѣли въ Арси на Объ; едно отдѣленіе улани нападнали станціята на Еспернай додѣто други влѣзли въ градътъ; нѣ народната гвардія ги отблъснала и убыла отъ тѣхъ 17 души: една голѣма колона пруска конница и артилерія влѣзла вчера въ Шалонъ; увѣряватъ че гарнизонътъ на Стразбургъ направилъ едно щастливо излязваніе и зель отъ непрiятельтъ едно прѣкарваніе на добитъци и припаси, че упорствуваніето е твърдѣ силно и че жителити съставили народни стражи, които сж изпълнени отъ распаленность и участвуватъ на излязваніята.

ПАРИЖЪ 28.— Свѣдѣнія съобщени отъ министра на вътрѣшнии дѣла подъ предпазваніе: Движеніето на прускити войски къмъ Объ са види да са е спрѣло; тѣ са повръщатъ къмъ Сентъ-Дизіеръ; непрiятельтъ са видѣлъ на вратата на Реймсъ.

ПАРИЖЪ 28.— Една депеша отъ Мецъ съ дата отъ днѣсь казва че прускіятъ царъ като свалилъ генерала Стеинмеца по причина на голѣмити загуби, които прѣтърпѣ неговата войска са смѣсила въ войската на царскіятъ князь.

— Една телеграма отъ белгiйската граница дава да са прѣдположи че Прусити не искатъ да продължаватъ врьвежътъ си къмъ Парижъ пре ди да разбіятъ Макъ-Махона.

ПАРИЖЪ 28.— Прускити сили, които сж распърснати въ департаментити на Объ и Марнъ са види да са отправятъ на севѣръ къмъ Ретель и Вюзіери.

ПАРИЖЪ 27.— Въ законодателното тѣло, Г. Контъ Паликао извѣсти че 10,000 Прусси нападнали вчера Вердунъ, нѣ са отблъснали съ загуби отъ народната гвардія; Г. Араго поискалъ свѣленія върху положеніето на прускити войски нѣ Контъ Паликао са отказалъ да отговори.

БАРЪ-льО-ДУКЪ 26.— Пруски официални новини: Крѣлоста на Витри са прѣладе вчера; ній намѣрихме вѣтръ 16 тона и уловихми пѣлници 17 офицери и 950 солдати; нашити загуби сж единъ майоръ и трима солдати раненъ, офицеринътъ тѣжко; два полка отъ движимата гвардія са распърснахъ отъ нашата конница.

ПАРИЖЪ 29.— Едно рѣшеніе съ дата отъ

вчера подписанно Трошо заповѣдва сичкити лица, които надлѣжатъ на една народность съ която Франція е въ война да излѣзжтъ отъ департаментити на Сена до три дни и да оставятъ Франція или да са отбѣглатъ въ департаментити на Лораръ, престѣпницити на туй рѣшеніе ще са прѣлаватъ на военнитѣ сѣдилища.

ПАРИЖЪ 29.— Официалниятъ вѣстникъ казва че количеството на подписваніята въ заемътъ е 807 милиона и 307,000 франга. Едно муниципално извѣстіе призовава жителити да си приготвятъ сѣки хравата за обсадата и задлѣжава още сичкити лица, които не ще можатъ да стоятъ на срѣща на непрiятельтъ да оставятъ Парижъ.

ВІЕНА 29.— Казватъ че контъ Банетъ запиталъ пруското министерство за случаятъ на съставяніето на една войска-резерва въ Клогосъ, въ Цилиція.

— Ентузіазмътъ който владѣе въ Франція, достигналъ и въ Алжирія. Кандити отъ голѣмити шятри събиратъ една войска отъ двадесетъ хиляди конници, които ще бждатъ готови да трѣгнатъ за Франція на пѣрвiятъ знакъ. Отъ друга страна градоначалствата были пълни сѣки день отъ пешеходи, които дохождали да са записватъ. На тѣзи пешеходи ще дадѣтъ по 150 франга за убезвѣрженіе въ влизаніето на войната. Мислятъ че цифрата на тѣзи волентирѣ не ще бжде по долна отъ 30,000 души.

— Шиежътъ отъ Сентъ-Петеѣсбургъ на единъ вiенски вѣстникъ: спорѣдъ както знамъ отъ вѣренъ изворъ, рускіятъ царъ далъ на австро-унгарскіятъ посланикъ най положителни и най уснокоителни увѣренія че въ случаятъ въ който австро-унгѣрското правителство бы са възлѣржяло отъ сѣсвое вѣоржжяваніе не само не бы имало да са страхува отъ никоя опасность отъ страната на побѣдопосна Прусія, нѣ че бы могло да смѣта върху признателностьта на тѣзи послѣдня сила. Контъ Шотекъ телеграфиралъ въ Вiена този важенъ разговоръ, и съврѣменно изразилъ убѣжденіето си че руската войска са намира още на мирна нога: обаче това обстоятелство ще са измѣни безъ друго щомъ Австрія малко са вѣоржжи. Тукъ вече са приготвеватъ мѣрки за да са съсрѣдоточятъ случайно на границата голѣми сили, за което, спорѣдъ както са види, Русія е задлѣжена на прусія.

— Халилъ Бей, посланикъ на Султана въ Вiена, ще трѣгне слѣдъ десетъ дни за службата си.

— Споредъ една статистика, прускити убити и ранени въ послѣднитѣ битки възлизали на 157,779 души. Колкото за загубити на Французити, тѣ нѣмали нити една четвъртъ отъ тѣзи цифра.